

L'obra i l'ideal de l'artista plàstic Ignasi Puente

Crec que escriure sobre aquest creador de la Terra Ferma, malgrat fet a la ciutat de Barcelona per mestres com ara, el mestre Baixas, ja desaparegut i el gran artista de Reus Morató Aragones, Costa Beiró, Roura Juanola, entre altres, es fa difícil, ja que ell té una personalitat marcadament rebel, republicana català independentista, anarquista de sempre. Tal afirma el mateix personatge que creix davant les dificultats d'una forma inesperada quant menys ho esperes, i de quina forma.

El vaig visitar fa poc temps i sé que en aquests moments es troba en un moment excel·lent, ple de context, radiant i creatiu, tant en l'aspecte que es refereix a la seva obra, com al tema d'ajudar als artistes, incloses les noves generacions. L'artista i sense fer gaire soroll, prepara un gran

espai per la gran mostra a la qual exposaran artistes de renom, i altres que no tant, doncs ell sempre vol ajudar i experimentar amb obra nova d'artistes inèdits; la mostra "Catalunya i el Barça", mostra que sens dubte tindrà l'èxit esperat, i pot ser més. Cal dir que també té més sorpreses que en aquest moment no puc fer públiques, però que considero molt interessants, i en cap moment realitzades a les comarques de Ponent.

Aquest senyor, gran artista, menyspreuat, sobretot per l'Ajuntament de Lleida, ha estat escollit a la Vila d'Alpicat, on a la seva pròpia casa ha construït un espai d'art, amb la nova ampliació, que amb la resta fa un total de 160m on exposaran diferents artistes de renom i noves generacions.

Ben fàcil seria utilitzar-ho en benefici propi, però és que l'Ignasi és diferent a tothom, de la sorra en fa castells, dels castells ciutats i d'un malson en construeix una obra d'art,

o un poema, o potser una dolça cançó.

Ell va fundar l'associació Arts de Ponent, de la qual en va ser president 4 anys. També va crear les fires d'art al carrer que actualment es fan a Lleida, inclosa la del Cercle de Belles Arts que es fa a la primavera; i va renunciar quan, dins de l'associació va muntar un grup d'avantguarda, que va exposar amb èxit a Santander, cosa que cap dels components de l'Associació acceptava, qüestió incomprendible en un grup de gent que es consideren artistes, vers la meua opinió es que no donaven més de si.

Llàstima de no entendre tan evolutiva opció, doncs ell en cap moment volia una associació local, sinó més bé, un grup d'artistes plàstics del món, però que també en té molts altres que creuen ser-ho, que es canvien la camisa quan ho creuen oportú i que s'autodenominen el seu excelent art com únic, malgrat ple de prejudicis socials, que

no és més que "menjar per avui i gana per demà".

Felicitats Ignasi. Sobre tot pel teu esperit lluitador ple de garanties de cara a l'art i la cultura: llàstima del teu greu error de no haver acceptat col·laborar amb el promotor artístic en Riera (excepcional galerista i col·leccionista creador de la galeria Dau al Set de Barcelona).

Ell va captar en tú uns valors plens d'il·lusió i possibilitats difícilment de trobar, cosa que tú, ignorant, vas rebutjar, mai serà el mateix negociar amb gent plena de valors, que lluitar en contra de l'enveja i la desil·lusió.

Josep Aumedes i Roig

LLEIDA

Polític i home de bé... pot ser

Redactant aquestes línies buscava distreure'm de les quimeres que comporta la vida laboral per a l'empresari català, carretejades més d'un cop per la manca de respon-

LA MAÑANA es una publicación plural y abierta a todo tipo de opiniones. En esta sección se publicarán todas aquellas cartas que vayan debidamente con seudónimos o iniciales. Los originales deben presentarse mecanografiados a doble espacio y no superar las treinta líneas de extensión.

El envío de textos a esta sección implica la aceptación de estas normas. No se mantendrá correspondencia con los remitentes de las cartas.